

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VI. Postrema Iudaeorum expugnatio temporibus Hadriani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Omnium postremus fuit Judas ordine quintus decimus. Atqui hi omnino sunt Hierosolymorum Episcopi, qui jam inde ab Apostolis, usque ad Judam & ad illa quae designavimus tempora omnes ex circumcissione fuerunt. Porro annum Imperii sui duodecimum agente Hadriano, cum Xystus episcopatum urbis Romae decem annis obtinisset, septimus ab Apostolis Telephorus in ejus locum successit. Anno deinde & mensibus aliquot interjectis, Eumenes Alexandrinae ecclesiae administrationem sextus ordine suscepit, cum decem per ipse annos undecim praefuisset.

ἐπι πᾶσι πενδεκάεκατος Ἰούδας. τοσούτοι αἱ ἐπι τῆς Ἱερουσόλυμων πόλεως Ἐπίσκοποι ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων εἰς τὸν δηλέφρον διαχρόνιοι χρόνοι, οἱ πάντες ἐκ περιτομῆς, καὶ δὲ δωδεκάτην ἔχουσι ἐτῶν τῆς ἡγεμονίας Ἀδριανῆ, Χύσον δεκάετη χρόνον ἀποπέρας αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων Ἐπισκοπῆς, ἔβδομον δὲ τῶν Ἀποστόλων διαδέχεται τὸν Φόρτον. αὐτῶν ἡμετέρων καὶ μνησίων διαχρόνιοι, τῆς Ἀλεξανδρινῆς παρεκκλήσιας Ἰωαννῆς Ἐπιμενῆς ἕκτα κλήρω διαδέχεται, ἔβδομον δὲ Βέτεσιν ἑνδεκά διαδέχεται.

CAPUT VI.

Postrema Iudeorum expugnatio temporibus Hadriani.

Huc refer Niciph. c. 24. l. 3.

Ceterum cum defectio Judaeorum magis ac magis iterum cresceret, Rufus Legatus Judaeae, auxiliis sibi ab Imperatore submissis, amentiam ac desperationem hominum in occasionem laeviendi vertens, eos acerbissime ultus est, caesa innumerabili hominum multitudine cum conjugibus ac liberis, agroque illorum jure belli in populi Romani ditionem redacto. Erat tunc temporis Judaeorum ductor Barchochebas quidam, quod nomen stellam significat: vir alioqui cruentus & latrocinandi avidus, sed qui nomine suo auditoribus utpote vilissimis mancipiis fucum faciebat, quasi sidus e caelo delapsum esset, ut ipsis arumnarum mole oppressis lucem afferret. Anno demum octavodecimo Imperii Hadriani, cum totius belli vis circa Bethera urbem munitissimam nec procul Hierosolymis distitam exarsisset, & protracta diutius a Romanis obsidione, rebelles fame ac siti oppressi essent, ipseque adeo seditionis auctor debitas penas dedisset, ex eo deinceps tempore universa Judaeorum gens in Regionem circa Hierosolyma sitam pedem inferre prohibita est, lege & constitutione Imperatoris Hadriani: adeo ut ne prospicere quidem e longinquo patrium solum ipsis liceret, ut scribit Aristo Pellaeus. In hunc igitur modum cum civitas Judaeorum gente nudata esset, & veteribus incolis penitus vacuefacta, posthac alienigenis eo confluentibus, urbs & colonia civium Romanorum effecta, in ho-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'

Ἡ κατὰ Ἀδριανὸν ὕψα τῆς Ἰουδαίων πολιορκία.

Καὶ δὴ τὰ τῆς Ἰουδαίων ἀποστασίας αἰτίαι εἰς μέγα καὶ πολὺ παρελθούσης, Ῥόμῃ ἐπαρχῶν τῆς Ἰουδαίας, στρατιωτικῆς ἀπομαχίας, ὑπὸ βασιλέως πεμφθείσης, τὰ ἀπονοίας αὐτῶν ἀφειδῶς χρωρῶν ἐπιξῆναι, μυριάδας ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ παίδων καὶ γυναικῶν διαφθείρων, πολέμου νόμῳ τὰς χώρας αὐτῶν ἔξω ἀνδραποδίζων. Ἰσραήλ γὰρ ἡ Ἰουδαίων τρικακὰτα βαρβαρὸν ὄνομα, ὃ δὴ ἀσέβεια δηλοῖ τὰ καὶ ἄλλα φονικὰ καὶ ληστεικὰ πρὸς ἀνθρώπων ἀποσηγορεῖα οἷα ἐπὶ ἀνδραπόδων, ὡς δὴ ἀβραμῆ Φωσῆς αὐτοῖς κατέληλυθώς, κακῶν νοῖς τε ἐπιλάμψαι τερατῶν ἰδῶν. ἀκμασάντων ἡ τὸ πολέμου ἔτος ὀκτωκαίδεκάτης ἡγεμονίας Ἀδριανῆ καὶ Βιθθῆρα πόλιν, ἣν ὀχυρωσάτη, τῶν Ἱερουσόλυμων ἔσφραξις πόρρω διεσῶσα. τῆς τε ἔξωθεν πολιορκίας χρόνους χρονοῦς. λιμῶν τε καὶ δίψης τῶν τεροποῶν εἰς ἕχρατον ὀλέθρου ἀπειλασθέντων καὶ τῆς ἀπονοίας αὐτοῖς αἰτίαν ἴην ἀξίαν ἐπίστατος δίκην, τὸ πᾶν ἔθνος ἐξέσκηνε καὶ τῆς τὰ Ἱερουσόλυμα γῆς πάντων Ἰσραηλίων ἐβλεπόμενος δόγματι ἐδιδάξατο Ἀδριανῆ ἀνμῆδ' ἐξ ἀπόπτε θεωρεῖν τὸ πάρεσθαι ἔθνος, ἐκελθούσας αἰτίας. Ἀριστὸν δὲ Πελλαῖος ἐστρεῖ. ἔτι δὲ τῆς πόλεως εἰς ἐρημίαν ἡ Ἰουδαία ἔθνος, καὶ παλαιῆ φθορὰν τῶν πάλαι οἰκηθέντων ἐλθέσης, ἐξ ἀλλοφυλῶν τε γῆρας σιωποῦσας, ἡ μελέπεκα συσῆσα Ῥωμαϊκῆ πόλις ἐπωνομίαν ἀμενῆσα, εἰς τὴν ἔκρηται.

HADRIANUS.

Αιλίᾳ Ἀδριανῶν Ἰμπερῶν, Αιλία πρεσβαγορεύουσα καὶ δὴ τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας ἕξ ἔθνῶν συληρομένης, πρῶτον μὲν τὰς ἐκ περιτομῆς Ἐποκόπας, τῶν τῶν ἐκείσε λειτουργίαν ἐρχεῖσθαι Μαρέου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Τίνας καὶ ἐκείνο καιρὸ γενέσθαι ψευδῶν ἡρώων ἀρχαί.

Ἡ Δὴ ἡ λαμπροτάτων δίκλων Φωσθήρων τῶν ἀνά τὴν οἰκουμενὴν διποσιλευσῶν ἐκκλησιῶν, ἀκμαζέσθητε εἰς ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος τῆς εἰς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστεως, ὁ μισόκαλον δαίμων οἷα τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἀεὶ τυχερῶν πολεμῶν, πάσας σφέδων καὶ τῆς ἐκκλησίας μηχανάς, πάλαι μὲν τοῖς ἐξωθεν διωμοῖς καὶ αὐτῆς ὠπλίζετο. τότε γε μὲν τῶν ἀποκεκλεισμένων, πονηρῶς καὶ γόσην ἀνδράσιν ὡσπερ ἰσὺν ὀλεθρίοις ψυχῶν ὀργάνοις, διακόνοις τε ἀπωλείας χρωμένων, ἐτέραις καὶ ἐρατῆν μεθοδοῖς. πάντα πόρρον ἔπινοῶν, ὡς ἀνὴρ ἀποδύμετος γόητες ἀπάληλοι τῶν αὐτῆν ἕξ ὀσμῶν ἡμῖν πρεσβυγορίαν, ὅμῃ μὲν τῶν πιστῶν τὰς πρὸς αὐτῶν ἀπιστομῶν, εἰς βυθὸν ἀπωλείας ἀγοίεν. ὅμῃ δὲ τὰς τῆς πίστεως ἀγνώτας δι' ὧν αὐτοὶ θρωῶντες ἐπιχειροῦν, ἀποστέποντο τῆς ἐπιτομῆς Σωτήριον λόγον παρόντα. διὸ γὰρ ἔμενάνδρου ὄντα διάδοχον ἔσιν Σίμωνος ἡδὴ πρεσβυτερον ὡσαύδε δὲ ἄλλοι, ἀμφίσημος ὡσπερ καὶ δικέφαλος ὀφιδῶν περὶ πρεσβυτερον δυνάμεις, διὲν αἰρέσεων διαφόρων λαχόντες καὶ ἐσθῆτα. Σατορνίνον τε Ἀντιόχεια τὸ γένος, καὶ Βασιλείδην Ἀλεξανδρέα. ὧν ὁ μὲν καὶ Συρίαν, ὁ δὲ καὶ Αἴγυπτον, σιωπῆσαντο θεομισῶν αἰρέσεων διδασκαλίαν. τὰ μὲν οὖν πλείστα τὸν Σατορνίνον τὰ αὐτὰ τὸν Μενάνδρου ψευδολογήσαι ὁ Εἰρηναῖος δηλοῖ πρεσβυτερον ἡδὴ διπορησιτέρων, τὸν Βασιλείδην εἰς τὸ ἀπειροῦ τῆς ἀπειρίας, δυσεῖδος αἰρέσεως ἑαυτῶν τερατώδεις ἀναπλάσαντα μυθοποιίας. πλείστον οὖν ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν καὶ ἐκείνο καιρὸ τῆς ἀληθείας ὑπεραγωνιζομένων, λογικώτερον τε τῆς Ἀποστολικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς δόξης ὑπεμαχέων, ἡδὴ ἰσὺς καὶ διασφραγισμάτων τοῖς μετέπειτα πρεσβυτερον αὐτῶν δὴ τῶν τῶν δηλωθειῶν

A nozem Aelii hadriani Imperatoris Aelia nuncupata est. Et cum ecclesia ejusdem loci ex gentibus coaluisset, primus post episcopos ex circumcissione Sacerdotium illius civitatis suscepit Marcus.

CAPUT VII.

Quinam eo tempore falsa doctrina duces extiterint.

Porro ecclesiis jam per universum orbem instar clarissimorum siderum fulgentibus, & vigente per omnes nationes fide in Dominum ac Servatorem nostrum Jesum Christum, malignus ille Dæmon utpote veritatis inimicus, & humanæ salutis hostis semper infestissimus, omnes machinas adversus ecclesiam movens, prius quidem externis eam persecutionibus oppugnaverat: tum verò hac via ipsi præclusa, improbis quibusdam ac maleficis hominibus tanquam instrumentis & ministris utens ad exitium ac perniciem animarum comparatis, alias belli artes tentavit, nihil non comminiscens, ut præstigiatores ac subdoli homines religionis nostræ vocabulum sibi assumentes, tum eos ex fidelibus quos fortè deceperant, in profundum exitii gurgitem abducerent, tum fidei nostræ ignaros vitæ ipsorum exemplo territos, ab via quæ ad salutare Dei verbum ducit, procul averterent. Igitur ex Menandro illo, quem Simonis successorem fuisse supra retulimus, exorta venenata quædam bestia bilinguis ac biceps, duarum hæreseon inter se discrepantium duces constituit: Saturninum domo Antiochenum, & Basilidem Alexandrinum. Quorum ille quidem in Syria, hic verò apud Ægyptum impiæ doctrinæ scholas condidit. Et Saturninum quidem eadem ferè cum Menandro ementitum esse declarat Irenæus: Basilidem verò specie arcanorum quorundam, portentosas fabulas commentum, opinionis impiæ machimenta in immensum extendisse. Porro cum eodem tempore plurimi ecclesiastici viri atrocium veritatis susceperent, & pro ecclesiastica Apostolicaque doctrina disertissime decertarent, nonnulli etiam assertiones suas Scriptis proditas tan-

Hæreses Nicoph. c. 23. 4. lib. 4.